

عنوان مقاله:

مبنای و جهات رد دادرسی در حقوق ایران، فرانسه، لبنان و عراق

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی حقوق، روانشناسی، علوم تربیتی و رفتاری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

نورالله خوشبخت احمدی - دانشجوی دوره دکتری حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

جهت رد دادرسی را باید یکی از ابزارهای تضمین یک دادرسی عادلانه دانست، امری که باعث شده، عده ای مبنای جهات رد دادرسی را عدالت در دادرسی بدانند. گرچه مبنای مذکور مبنای صحیحی محسوب می شود؛ اما نمی توان عدالت را مبنای مستقیم و بلافصل جهات رد دانست، از این رو که، اصل عدالت در دادرسی را باید اساسی ترین و عامترین اصل در تمامی دادرسی ها دانست و بسیاری از اصول دادرسی همچون اصل تناظر و آگاهی، در نتیجه رسیدن به این مقصود بنا نهاده شده اند، لذا اصل مذکور مبنای دقیقی محسوب نمی گردد. اما دغدغه خروج دادرسی از بی طرفی و گرایش و تمایل به یکی از اصحاب دعوا سبب شده که قانونگذار اقدام به ذکر جهات رد دادرسی در جهت اجرای عدالت بنماید؛ لذا باید اصل بی طرفی را به عنوان مبنای مستقیم و بی واسطه جهات رد دانست. دایره شمول مصادیق اصل بی طرفی و میزان تاثیر شرایطی که ممکن است دادرسی را متمایل به یک سمت نماید موجب گردیده که ماده ۹۱ قانون آیین دادرسی مدنی ایران مصادیقی را مطرح نماید که در صورت وجود آن شرایط، دادرسی باید از رسیدگی و صدور رای خودداری نماید. وجود نقیصه هایی در این مصادیق، ما را بر آن داشته که با استفاده از شیوه کتابخانه ای و به روش توصیفی به مقایسه تطبیقی این مصادیق در حقوق ایران، فرانسه، عراق و لبنان بپردازیم. امید است که قانونگذار ما در جهت رعایت عدالت و اصول دادرسی اقدام به ترمیم و توسعه مصادیق مذکور در قوانین موضوعه بنماید.

کلمات کلیدی:

رد دادرسی، اصل بی طرفی، دادرسی عادلانه، مصادیق رد دادرسی، قرابت دادرسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1422619>

